

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 2410/97 af 4. december 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 2411/97 af 4. december 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	3
Kommissionens forordning (EF) nr. 2412/97 af 4. december 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt	5
Kommissionens forordning (EF) nr. 2413/97 af 4. december 1997 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1339/97 omhandlede licitation	7
Kommissionens forordning (EF) nr. 2414/97 af 4. december 1997 om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1337/97 omhandlede licitation	8
Kommissionens forordning (EF) nr. 2415/97 af 4. december 1997 om bud for udførsel af havre, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1773/97 omhandlede licitation	9
Kommissionens forordning (EF) nr. 2416/97 af 4. december 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris	10
Kommissionens forordning (EF) nr. 2417/97 af 4. december 1997 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager	13

Rådet

97/810/EF:

- * Rådets afgørelse af 10. november 1997 om indgåelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Laos 14
- Samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Laos 15
- Oplysning om ikrafttrædelsen af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Laos 24

Kommissionen

97/811/EF:

- * Kommissionens beslutning af 9. april 1997 om den støtte, Frankrig har ydet til tekstil-, beklædnings-, læder- og skotøjssektoren ⁽¹⁾ 25

97/812/EF:

- * Kommissionens beslutning af 26. november 1997 om ophævelse af den suspension, der er indrømmet visse parter i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 88/97, af betalingen af den antidumpingtold, som er udvidet til også at omfatte visse dele til cykler med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik 37

97/813/EF:

- * Kommissionens beslutning af 26. november 1997 om ændring af beslutning 96/4/EF om godkendelse af metoder til klassificering af svinekroppe i Østrig 41

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2410/97

af 4. december 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1997.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. december 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode (1)	Fast importværdi
0702 00 45	204	56,6
	624	194,0
	999	125,3
0707 00 40	052	93,0
	999	93,0
0709 10 40	220	242,5
	999	242,5
0709 90 79	052	128,3
	999	128,3
0805 10 61, 0805 10 65, 0805 10 69	204	34,3
	388	40,0
	448	27,9
	528	44,3
	999	36,6
0805 20 31	052	64,5
	204	55,2
	999	59,9
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	68,1
	464	139,1
	999	103,6
0805 30 40	052	89,8
	528	47,1
	600	91,5
	999	76,1
	999	76,1
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	50,9
	060	46,4
	064	43,7
	400	85,6
	404	87,2
	800	107,0
	999	70,1
	999	70,1
0808 20 67	052	114,7
	064	83,5
	400	100,3
	999	99,5

(1) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2411/97

af 4. december 1997

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾;

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. december 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	—	—	1101 00 15 9100	01	15,50
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	14,50
1001 90 99 9000	03	2,00	1101 00 15 9150	01	13,50
	02	0	1101 00 15 9170	01	12,50
1002 00 00 9000	03	17,00	1101 00 15 9180	01	11,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	4,00	1102 10 00 9500	01	36,50
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	—	— ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— ⁽²⁾
1005 90 00 9000	—	—	1103 11 10 9900	—	—
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9200	01	0 ⁽²⁾
1008 20 00 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

- 01 Alle tredjelande
- 02 Andre tredjelande
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2412/97
af 4. december 1997
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾;

restitutionen for malt skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til at fremstille den pågældende vare; mængderne er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeds særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere resti-

tutionen for visse produkter alt efter deres bestemmelsessted;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽⁸⁾;

restitutionen skal fastsættes en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for den i artikel 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte malt fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. december 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for malt

(ECU/ton)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1107 10 19 9000	15,50
1107 10 99 9000	16,30
1107 20 00 9000	18,50

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2413/97

af 4. december 1997

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1339/97 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande med undtagelse af Ceuta, Melilla og en række AVS-lande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1339/97⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1884/97⁽⁶⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 28. november indtil den 4. december 1997 inden for rammerne af den i den ændrede forordning (EF) nr. 1339/97 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 11,55 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 12. 7. 1997, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 265 af 27. 9. 1997, s. 73.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2414/97

af 4. december 1997

om bud for udførsel af byg, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1337/97 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af byg til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1337/97⁽⁵⁾;

i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95, kan Kommissionen på grundlag af de meddelte

bud efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution eller minimumsafgift;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 28. november indtil den 4. december 1997 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1337/97 omhandlede licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af byg, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 12. 7. 1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2415/97

af 4. december 1997

om bud for udførsel af havre, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1773/97 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen ved udførsel af havre til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1773/97⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2133/97⁽⁶⁾;

i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte

bud efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 28. november indtil den 4. december 1997 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1773/97 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af havre, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 250 af 13. 9. 1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 296 af 30. 10. 1997, s. 29.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2416/97

af 4. december 1997

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95
af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for
ris⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan
forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder
på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i
artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter
inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF)
nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyn-
tagen til situationen og den forventede udvikling, dels for
så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og
deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt
angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet;
ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre lige-
vægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt
angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de
påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at
undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de
begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i
henhold til traktatens artikel 228;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76⁽²⁾ fast-
sættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for
hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden
bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal
nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af
den udførte ris end dette maksimale indhold;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 1 000 tons
ris til visse destinationer; det vil være hensigtsmæssigt at
anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommis-

sionens forordning (EF) nr. 1162/95⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 932/97⁽⁴⁾; der bør tages hensyn hertil
ved restitutionsfastsættelsen;

i artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes
særlige kriterier, der skal lægges til grund ved
beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere
restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelses-
sted;

af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret
langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en
særlig restitution for det pågældende produkt;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden;
den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller
priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på
verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af
de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte
produkter med undtagelse af de produkter, der er nævnt i
stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. december 1997.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 154 af 15. 6. 1976, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 135 af 27. 5. 1997, s. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. december 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionsbeløb for ris og brudris

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1006 20 11 9000	01	133,00	1006 30 65 9900	01	166,00
1006 20 13 9000	01	133,00		05	166,00
1006 20 15 9000	01	133,00	1006 30 67 9100	04	172,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	133,00	1006 30 92 9100	01	166,00
1006 20 94 9000	01	133,00		02	172,00
1006 20 96 9000	01	133,00		03	177,00
1006 20 98 9000	—	—		05	166,00
1006 30 21 9000	01	133,00	1006 30 92 9900	01	166,00
1006 30 23 9000	01	133,00		05	166,00
1006 30 25 9000	01	133,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	166,00
1006 30 42 9000	01	133,00		02	172,00
1006 30 44 9000	01	133,00		03	177,00
1006 30 46 9000	01	133,00		05	166,00
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	166,00
1006 30 61 9100	01	166,00		05	166,00
	02	172,00		—	—
	03	177,00	1006 30 96 9100	01	166,00
	05	166,00		02	172,00
1006 30 61 9900	01	166,00		03	177,00
	05	166,00		05	166,00
1006 30 63 9100	01	166,00	1006 30 96 9900	01	166,00
	02	172,00		05	166,00
	03	177,00		—	—
	05	166,00	1006 30 98 9100	04	172,00
1006 30 63 9900	01	166,00		—	—
	05	166,00	1006 30 98 9900	—	—
1006 30 65 9100	01	166,00	1006 40 00 9000	—	—
	02	172,00			
	03	177,00			
	05	166,00			

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia

02 Zone I, II, III, VI, Ceuta og Melilla

03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar

04 Ceuta og Melilla: restitution fastsat for en mængde på 1 000 tons efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95

05 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2417/97

af 4. december 1997

om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
2190/96 af 14. november 1996 om gennemførelsesbe-
stemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 for så
vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 610/97⁽²⁾, særlig
artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De vejledende mængder for andre eksportlicenser af type
B end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarer-
hjælp, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr.
2186/97⁽³⁾;

i betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder
over dags dato, er de vejledende mængder for tomater,
valnødder med skal, spisedruer og æbler til de geografiske
destinationsgrupper Z og D, som er fastsat for den igang-
værende eksportperiode, allerede overskredet eller snart
ved at blive overskredet; denne overskridelse vil skade
ordningen for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager;

for at råde bod på denne situation bør der ske en
afvisning af ansøgninger om licenser af type B for toma-
ter, valnødder med skal, spisedruer og æbler til de geogra-
fiske destinationsgrupper Z og D, der udføres efter den 4.
december 1997, indtil udgangen af den igangværende
eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For tomater, valnødder med skal, spisedruer og æbler til
de geografiske destinationsgrupper Z og D afvises de
ansøgninger om licenser af type B, der indgives efter
artikel 1 i forordning (EF) nr. 2186/97, og for hvilke
produktens udførselsangivelse blev antaget efter den 4.
december 1997, men inden den 20. januar 1998.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15. 11. 1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 93 af 8. 4. 1997, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 299 af 4. 11. 1997, s. 10.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 10. november 1997

om indgåelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Laos

(97/810/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113 og 130 Y sammenholdt med artikel 228, stk. 2, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,⁽¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af artikel 130 U i traktaten skal Fællesskabets politik med hensyn til udviklingssamarbejde fremme en bæredygtig økonomisk og social udvikling i udviklingslandene, en harmonisk og gradvis integration af dem i verdensøkonomien og bekæmpelse af fattigdommen i disse lande;

Fællesskabet bør med henblik på virkeliggørelsen af sine mål for forbindelserne med tredjelande godkende samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Laos —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Laos godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 21⁽³⁾.

Artikel 3

Kommissionen, som bistås af repræsentanter for medlemsstaterne, repræsenterer Fællesskabet i Det Blandede Udvalg, der er nedsat ved aftalens artikel 14.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 1997.

På Rådets vegne

J. POOS

Formand

⁽¹⁾ EFT C 109 af 8. 4. 1997, s. 8.

⁽²⁾ EFT C 325 af 27. 10. 1997.

⁽³⁾ Se side 15 i denne Tidende.

SAMARBEJDSAFTALE**mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Laos**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

på den ene side og

REGERINGEN FOR DEN DEMOKRATISKE FOLKEREPUBLIK LAOS

på den anden side,

i det følgende benævnt »parter«,

SOM MED TILFREDSHED MÆRKER SIG udviklingen i samhandelen og styrkelsen af samarbejdet mellem Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »Fællesskabet«, på den ene side og Den Demokratiske Folkerepublik Laos på den anden side,

SOM ANERKENDER de gode forbindelser og venskabs- og samarbejdsbånd mellem Fællesskabet og Den Demokratiske Folkerepublik Laos,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER betydningen af en styrkelse af forbindelserne mellem Fællesskabet og Den Demokratiske Folkerepublik Laos,

SOM ERKENDER den betydning, parterne tillægger principperne i De Forenede Nationers pagt, verdenserklæringen om menneskerettighederne, Wien-erklæringen og handlingsplanen fra verdenskonferencen om menneskerettighederne i 1993, København-erklæringen af 1995 om fremskridt og udvikling på det sociale område og det dertil knyttede handlingsprogram samt Beijing-erklæringen af 1995 og handlingsprogrammet fra den fjerde verdenskonference om kvinder,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER den fælles vilje til at befæste, uddybe og diversificere forbindelserne mellem parterne på områder af fælles interesse på basis af lighed, ikke-diskrimination, gensidig gevnn og gensidighed,

SOM ØNSKER at skabe gunstige betingelser for udvikling af samhandelen og investeringerne mellem Fællesskabet og Den Demokratiske Folkerepublik Laos, og som erkender behovet for at overholde principperne for verdenshandelen, hvis mål er at fremme liberaliseringen af samhandelen på stabile, åbne og ikke-diskriminerende vilkår, under hensyntagen til de to parters forskellige økonomiske vilkår,

SOM ERKENDER, at det er nødvendigt at støtte den igangværende proces for økonomisk reform i Laos for at sikre en omstilling til markedsøkonomi i erkendelse af betydningen af den sociale udvikling, som skal forløbe side om side med den økonomiske udvikling, og at begge parter tilslutter sig respekten for de sociale rettigheder,

SOM ERKENDER, at det er nødvendigt at støtte den laotiske regerings indsats for at forbedre levevilkårene for de fattigste og mest ugunstigt stillede befolkningslag, idet der tages særligt hensyn til kvindernes stilling,

SOM TAGER HENSYN TIL den betydning, parterne tillægger miljøbeskyttelse på alle planer og en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne under hensyntagen til forbindelsen mellem miljø og udvikling,

HAR VEDTAGET at indgå denne aftale og har med henblik herpå som befuldmægtigede udpeget:

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION:

Hans VAN MIERLO

Nederlandenes viceministerpræsident og udenrigsminister,

Manuel MARIN

Næstformand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

REGERINGEN FOR DEN DEMOKRATISKE FOLKEREPUBLIK LAOS:

Somsavath LENGSAVAD
Udenrigsminister,

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmægter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

*Artikel 1***Grundlag**

Respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper, som de kommer til udtryk i verdenserklæringen om menneskerettighederne, ligger til grund for Fællesskabets og Den Demokratiske Folkerepublik Laos's interne og internationale politik og udgør et væsentligt element i denne aftale.

*Artikel 2***Mål**

Denne aftales vigtigste mål er at danne grundlag for en styrkelse af samarbejdet mellem parterne inden for rammerne af deres respektive beføjelser og med sigte på følgende:

- a) gensidig anvendelse af mestbegunstigelsesklausulen i samhandelen med varer på alle områder, der specifikt er omhandlet i aftalen, undtagen hvad angår fordele, der indrømmes af den ene eller den anden part som led i toldunioner, frihandelsområder, bestemmelser vedrørende handelen med nabolande eller specifikke forpligtelser i medfør af internationale råvareoverenskomster
- b) fremme og intensivering af samhandelen mellem parterne og gradvis opbygning af et varigt økonomisk samarbejde på basis af principperne om lighed og gensidig interesse
- c) styrkelse af samarbejdet på alle områder, der har forbindelse med økonomisk fremskridt, og som giver gensidige fordele
- d) udvikling og diversificering af en varig samhandel mellem Fællesskabet og Den Demokratiske Folkerepublik Laos, forbedring af en varig åbning af markederne i et omfang, der er foreneligt med de to parter økonomiske situation, og ydelse af bistand til Den Demokratiske Folkerepublik Laos i forventning om dets ansøgning om tiltrædelse af WTO
- e) bidrag til Den Demokratiske Folkerepublik Laos's indsats for at højne livskvaliteten og levestandarden for de fattigste befolkningsgrupper sideløbende med indsatsen for bekæmpelse af fattigdom på landet gennem udvikling af landdistrikterne, bistand til omstilling til markedsøkonomi og udvikling af de menneskelige ressourcer i flere erhvervssektorer

- f) tilskyndelse til jobskabelse både i Fællesskabet og i Den Demokratiske Folkerepublik Laos med en prioritering af programmer og foranstaltninger, der kan bidrage hertil. Parterne udveksler tillige synspunkter og oplysninger om deres respektive initiativer på området, intensiverer og diversificerer deres gensidige økonomiske forbindelser og skaber gode vilkår for jobskabelse
- g) de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse og bevarelse af miljøet på verdensplan og på regionalt, nationalt og lokalt plan og en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne under hensyntagen til forbindelsen mellem miljø og udvikling.

*Artikel 3***Udviklings samarbejde**

Fællesskabet erkender Den Demokratiske Folkerepublik Laos's behov for udviklingsbistand og er rede til at øge samarbejdet ved gennem specifikke projekter og programmer i overensstemmelse med de prioriteter, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 af 25. februar 1992 om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika, at bidrage til Den Demokratiske Folkerepublik Laos's egne bestræbelser på at opnå en bæredygtig udvikling og sociale fremskridt for befolkningen.

I overensstemmelse med ovennævnte rådsforordning rettes bistanden mod de fattigste befolkningsgrupper. I samarbejdet prioriteres aktioner for bekæmpelse af fattigdom, navnlig sådanne som kan befordre jobskabelsen, fremme udviklingen på lokalt plan og kvindernes rolle i udviklingen. Desuden arbejder parterne for, at der vedtages passende foranstaltninger til forebyggelse af aids, og de tager initiativer til at styrke udviklingen på lokalt plan og uddannelsen på dette område samt sundhedsvæsenets evne til at gribe ind.

Samarbejdet mellem parterne rettes desuden mod problemet med stofmisbrug, særlig erhvervsuddannelse, uddannelse, sundhedspleje og genindpasning af stofmisbrugere.

Parterne erkender betydningen af udviklingen af de menneskelige ressourcer, den sociale udvikling, forbedringen af leve- og arbejdsvilkårene, udviklingen af erhvervs kvalifikationer og beskyttelse af de mest sårbare befolkningsgrupper. Udviklingen af de menneskelige

ressourcer og den sociale udvikling skal udgøre en integrerende del af det økonomiske samarbejde og udviklingssamarbejdet. I denne forbindelse rettes opmærksomheden på passende måde mod uddannelse til opfyldelse af institutionelle behov og specifikke erhvervsuddannelsesaktiviteter til forbedring af den lokale arbejdskrafts erhvervs kvalifikationer.

Fællesskabet, som erkender faren ved ueksploderet ammunition (UXO) for menneskers liv og de problemer, det giver for udviklingen, vil undersøge passende initiativer til at løse dette problem.

EF-samarbejdet rettes mod de prioriteter, der er vedtaget i fællesskab, for således at garantere bistandens nyttevirkning og bæredygtighed. I de foranstaltninger, der gennemføres som led i udviklingssamarbejdet, vil der, for at sikre, at de bliver effektive, blive taget hensyn til kravet om koordination og samarbejde med andre af Den Demokratiske Folkerepublik Laos's partners aktioner, navnlig Bretton Woods institutionernes.

Artikel 4

Handelssamarbejde

1. Parterne bekræfter, at de er besluttede på:
 - a) at træffe alle egnede foranstaltninger til at skabe gunstige vilkår for udviklingen af deres samhandel
 - b) i videst mulige omfang at forbedre strukturen i deres samhandel med henblik på at diversificere den
 - c) at arbejde for fjernelse af handelshindringer og foranstaltninger for at forbedre gennemsigtigheden, navnlig ved afskaffelse til sin tid af ikke-toldmæssige hindringer under hensyntagen til arbejdet i andre internationale organisationer, samtidig med at der sikres en passende beskyttelse af persondata.
2. De to parter indrømmer i deres handelsforbindelser hinanden mestbegunstigelsesbehandling i samhandelen med varer på alle områder vedrørende:
 - a) told og afgifter af enhver art, herunder reglerne for deres opkrævning
 - b) ordninger, procedurer og formaliteter i forbindelse med fortoldning, forsendelse, oplagring og omladning
 - c) afgifter og anden intern beskatning, der opkræves direkte eller indirekte på indførsel eller udførsel
 - d) administrative formaliteter ved udstedelse af import- eller eksportlicenser.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, når det drejer sig om:
 - a) fordele, som en af parterne indrømmer stater, der sammen med den er part i en toldunion eller et frihandelsområde

- b) fordele, som en af parterne indrømmer nabolande med sigte på at lette grænsehandelen
 - c) foranstaltninger, som en af parterne kan træffe for at indfri sine forpligtelser i henhold til internationale råvareoverenskomster.
4. Parterne forpligter sig inden for rammerne af deres respektive beføjelser til:
- a) at forbedre toldsamarbejdet mellem deres respektive myndigheder, særlig inden for erhvervsuddannelse, forenkling og harmonisering af toldprocedurer og administrativ bistand ved bekæmpelse af toldsvig
 - b) at udveksle information om afsætningsmuligheder, der byder på gensidige fordele, navnlig vedrørende offentlige indkøbsaftaler, turisme og samarbejde vedrørende statistikker.

5. Den Demokratiske Folkerepublik Laos drager omsorg for at forbedre betingelserne for beskyttelse og passende og effektiv udøvelse af intellektuelle, industrielle og kommercielle ejendomsrettigheder i overensstemmelse med de højeste internationale standarder. Med sigte herpå tiltræder Den Demokratiske Folkerepublik Laos de relevante internationale konventioner om intellektuel, industriel og kommerciel ejendomsret⁽¹⁾, som landet endnu ikke er part i. Der kan overvejes faglig bistand for at hjælpe Den Demokratiske Folkerepublik Laos med at indfri ovennævnte forpligtelser.

6. Parterne vedtager inden for rammerne af deres respektive beføjelser, regler og lovgivninger at konsultere hinanden om alle punkter, problemer eller tvister vedrørende deres samhandel.

Artikel 5

Miljøsamarbejde

Parterne erkender, at en passende lovgivning, en effektiv gennemførelse af den og dens integration i andre politikker er en forudsætning for en bedre beskyttelse af miljøet.

Hovedmålet for samarbejdet på miljøområdet er at forbedre udsigterne for en bæredygtig økonomisk vækst og en social udvikling, idet respekten for naturmiljøet prioriteres højt, herunder:

- a) udarbejdelse af en effektiv miljøbeskyttelsespolitik omfattende passende lovgivning og tilstrækkelige ressourcer til at sikre dens gennemførelse. Dette indebærer bl.a. erhvervsuddannelse, kapacitetsudvikling og overførsel af egnet teknologi på miljøområdet

⁽¹⁾ Se bilag II.

- b) samarbejde om udvikling af vedvarende og ikke-forurenende energikilder og udforskning af løsninger på problemerne med industri- og byforurening
- c) bevarelse af miljøet, navnlig i regioner, hvor økosystemet er skrøbeligt, samtidig med at turismen udvikles på en sådan måde, at den kan blive en varig indtægtskilde
- d) undersøgelser vedrørende indvirkningerne på miljøet, som er et væsentligt element i projekter for udvikling og genopbygning på alle områder, såvel under forberedelserne som under gennemførelsen
- e) et nært samarbejde for at nå de mål, der er fastlagt i multilaterale miljøaftaler, som begge parter er part i
- f) beskyttelse og bevarelse af bestående primærskove, navnlig for at bringe ulovlig skovhugst til ophør, og en bæredygtig udvikling af nye skovressourcer gennem en styrkelse af skovforvaltningsorganerne, samtidig med at der sikres inddragelse af lokalbefolkningen.

Artikel 6

Økonomisk samarbejde

Parterne forpligter sig til inden for rammerne af deres respektive beføjelser og de finansielle midler, der er til rådighed, at fremme det økonomiske samarbejde til gensidig fordel.

Dette samarbejde tager sigte på:

- a) at forbedre de økonomiske vilkår i Den Demokratiske Folkerepublik Laos ved at lette adgangen til Fællesskabets knowhow og teknologi
- b) at lette kontaktfremmedlingen mellem erhvervsdrivende og fremme andre foranstaltninger til styrkelse af samhandelen
- c) inden for rammerne af parternes respektive lovgivning, forskrifter og politik at fremme investeringsprogrammer i den offentlige og private sektor med henblik på at styrke det økonomiske samarbejde, herunder samarbejde mellem virksomheder, overførsel af teknologi, underentreprise- og licensaftaler
- d) at lette udvekslingen af oplysninger og initiativer og samarbejdet om erhvervspolitik, især med henblik på at forbedre forretningsklimaet og tilskynde til tættere kontakter
- e) at øge den gensidige forståelse af parternes respektive økonomiske vilkår som grundlag for et effektivt samarbejde
- f) at gennemføre aktiviteter på området standardisering, overensstemmelsesvurdering, måling og kvalitets sikring med sigte på at fremme anvendelsen af internationale standarder og overensstemmelsesvurderingsprocedurer og lette samhandelen.

På disse områder er hovedmålene:

- at bistå Den Demokratiske Folkerepublik Laos i bestræbelserne på at omorganisere landets økonomiske struktur ved at skabe passende økonomiske vilkår og et gunstigt erhvervs-klima

- at tilskynde til samarbejde mellem de respektive erhvervssektorer, navnlig de to parters private sektorer
- inden for parternes respektive beføjelser og i overensstemmelse med deres lovgivning, forskrifter og politik at etablere et gunstigt klima for private investeringer ved at skabe bedre vilkår for kapitaloverførsel og ved om nødvendigt at støtte indgåelsen af aftaler mellem Fællesskabets medlemsstater og Den Demokratiske Folkerepublik Laos om fremme og beskyttelse af investeringer.

Parterne fastlægger ved fælles overenskomst og til gensidig fordel, hvilke områder der skal indgå i de økonomiske samarbejdsprogrammer og -aktiviteter, og hvorledes de skal prioriteres.

Artikel 7

Landbrugssamarbejde

Parterne forpligter sig i en ånd af gensidig forståelse til at samarbejde inden for landbrugssektoren og til at undersøge:

- a) mulighederne for udvikling af samhandelen med landbrugsprodukter
- b) sanitære fytosanitære og miljømæssige foranstaltninger og deres virkninger samt levering af bistand for at undgå handelshindringer, under hensyntagen til de to parters lovgivning
- c) muligheden af at bistå den laotiske regering i dens bestræbelser for at diversificere landbrugsproduktionen.

Artikel 8

Energi

Parterne erkender, at energisektoren er af største betydning for den økonomiske og sociale udvikling, og de er rede til at styrke deres samarbejde på det energipolitiske område gennem en dialog mellem parterne. I denne dialog skal der tages behørigt hensyn til hovedmålet, som er at drage omsorg for, at udviklingen af energikilderne i Den Demokratiske Folkerepublik Laos sker på et bæredygtigt grundlag.

Artikel 9

Regionalt samarbejde

Samarbejdet mellem parterne kan omfatte foranstaltninger, der iværksættes inden for rammerne af samarbejds- eller integrationsaftaler med andre lande i samme region, forudsat at sådanne foranstaltninger er forenelige med nævnte aftaler.

Uden at udelukke noget område vil der især kunne lægges vægt på:

- a) faglig bistand (bistand fra eksterne eksperter og uddannelse af fagligt personale i visse praktiske integrationsaspekter)
- b) fremme af samhandelen inden for regionen
- c) støtte til regionale institutioner og projekter og initiativer, der iværksættes under regionale organisationer
- d) undersøgelser vedrørende regionale forbindelser, transport og kommunikation.

Artikel 10

Videnskabeligt og teknologisk samarbejde

Parterne fremmer i overensstemmelse med deres respektive politik, til gensidig fordel og inden for rammerne af deres respektive beføjelser, samarbejdet om videnskab og teknologi.

Formålet med dette samarbejde er:

- udveksling af oplysninger og erfaringer på regionalt plan (Europa/Sydøstasien), især om gennemførelsen af politikker og programmer
- fremme af varige forbindelser mellem parternes forskersamfund
- intensivering af aktiviteter til fremme af innovation i industrien, herunder teknologioverførsel.

Samarbejdet kan omfatte:

- fælles regionale (Europa/Sydøstasien) forskningsprojekter, eventuelt med aktiv deltagelse fra erhvervsside
- udveksling af videnskabsfolk til fremme af forberedelsen af forskningsprojekter og af uddannelse på højt niveau
- videnskabelige møder til fremme af informationsudvekslingen og samvirke og til fastlæggelse af fælles forskningsområder
- udbredelse af resultaterne og opbygning af forbindelserne mellem den offentlige og den private sektor
- evaluering af de pågældende aktiviteter.

Parternes institutioner for højere uddannelse, forskningscentre og erhvervsliv deltager på passende måde i dette samarbejde.

Artikel 11

Kemiske prækursorer til narkotikafremstilling samt hvidvaskning af penge

Parterne er i overensstemmelse med deres respektive beføjelser og gældende lovgivning og under hensyntagen

til arbejdet i de berørte internationale organisationer enige om at samarbejde om at forebygge uberettiget anvendelse af kemiske prækursorer til narkotikafremstilling og er ligeledes enige om at gøre alt for at forebygge hvidvaskning af penge.

De to parter overvejer at træffe særlige foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig dyrkning og produktion af og handel med narkotika og psykotrope stoffer samt foranstaltninger til forebyggelse af stofmisbrug.

Samarbejdet kan omfatte:

- foranstaltninger til at fremme andre former for økonomisk udvikling
- udveksling af relevante oplysninger med forbehold af en passende beskyttelse af persondata.

Artikel 12

Fysisk infrastruktur

Parterne erkender, at de nuværende mangler ved den fysiske infrastruktur i Den Demokratiske Folkerepublik Laos udgør en alvorlig hindring for de private investeringer og den økonomiske udvikling i almindelighed. Parterne er i denne forbindelse enige om, at de vil tilskynde til gennemførelse af specifikke programmer for rehabilitering, bygning og udvikling af infrastrukturene i Den Demokratiske Folkerepublik Laos, særlig på transport- og telekommunikationsområdet.

Artikel 13

Information, kommunikation og kultur

Parterne samarbejder i overensstemmelse med deres respektive beføjelser og politik og til fælles fordel på området information, kommunikation og kultur med henblik på at skabe en bedre gensidig forståelse og på at styrke de bestående forbindelser mellem parterne. Der kan også ydes passende bistand til at fremme nye initiativer på følgende områder:

- a) forundersøgelser og faglig bistand til bevarelse af kulturarven
- b) samarbejde om medier og audiovisuel dokumentation
- c) tilrettelæggelse af arrangementer og udvekslinger for at fremme den kulturelle forståelse.

Parterne erkender betydningen af samarbejdet inden for telekommunikation, informationsudveksling og multimedia-applikationer. Dette samarbejde kan omfatte informationsudveksling om parternes respektive politik og

forskrifter for telekommunikation, mobilkommunikation, herunder fremme af globale satellitnavigationssystemer (GNSS), informationssamfundet, multimediateknologi til brug for telekommunikation, telenet og -applikationer (f.eks. transport, sundhed, uddannelse og miljø).

Artikel 14

Institutionelle aspekter

1. Parterne vedtager at nedsætte et blandet udvalg, der skal have til opgave:

- a) at sikre, at denne aftale fungerer tilfredsstillende og gennemføres korrekt
- b) at rette passende henstillinger til fremme af denne aftales mål
- c) at opstille en prioritering af aktionerne til realisering af denne aftales mål.

2. Det blandede udvalg består af repræsentanter af tilstrækkelig høj rang for hver af parterne. Det træder sædvanligvis sammen hvert andet år, skiftevis i Vientianne og i Bruxelles, på et tidspunkt, der fastsættes ved fælles overenskomst. Der kan indkaldes til ekstraordinære møder, når parterne er enige om det.

3. Det blandede udvalg kan nedsætte specialiserede undergrupper til at bistå sig i udøvelsen af sit hverv og til at koordinere udarbejdelsen og gennemførelsen af projekter og programmer som led i denne aftale.

4. Dagsordenen for det blandede udvalgs møder fastsættes efter fælles overenskomst mellem parterne.

5. Parterne vedtager, at det ligeledes påhviler det blandede udvalg at drage omsorg for, at enhver sektoraftale, som er indgået eller måtte blive indgået mellem Fællesskabet og Den Demokratiske Folkerepublik Laos, fungerer korrekt.

6. Parterne fastsætter det blandede udvalgs organisationsstruktur og funktionsregler.

Artikel 15

Fremtidig udvikling

1. Parterne kan efter fælles overenskomst og inden for rammerne af deres respektive beføjelser udvide denne aftale med henblik på at udvikle samarbejdet og supplere det med aftaler vedrørende særlige aktiviteter eller sektorer.

2. Hver af parterne kan inden for rammerne af denne aftale fremsætte forslag om udvidelse af området for samarbejdet på basis af indhøstede erfaringer med aftalens gennemførelse.

Artikel 16

Andre aftaler

Med forbehold af de relevante bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber berører denne aftale og enhver foranstaltning i henhold til den på ingen måde Den Europæiske Unions medlemsstaters beføjelse til at gennemføre bilaterale aktioner med Den Demokratiske Folkerepublik Laos inden for rammerne af det økonomiske samarbejde og til eventuelt at indgå nye aftaler om økonomisk samarbejde med Den Demokratiske Folkerepublik Laos.

Artikel 17

Faciliteter

For at lette samarbejdet inden for rammerne af denne aftale stiller de laotiske myndigheder de garantier og faciliteter til rådighed for embedsmænd og eksperter fra Fællesskabet, som er nødvendige for udøvelsen af deres hverv. De nærmere bestemmelser fastlægges i en særskilt brevveksling.

Artikel 18

Territorial anvendelse

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på den anden side for Den Demokratiske Folkerepublik Laos's område.

Artikel 19

Ikke-gennemførelse af aftalen

Såfremt en part finder, at den anden part har tilsidesat en af sine forpligtelser i henhold til denne aftale, kan den træffe passende foranstaltninger. Bortset fra særligt hastende tilfælde meddeler den forud herfor det blandede udvalg alle nødvendige oplysninger for at muliggøre en grundig undersøgelse af situationen med henblik på at nå frem til en for parterne acceptabel løsning.

De foranstaltninger, der medfører færrest forstyrrelser i aftalens funktion, skal foretrækkes. Disse foranstaltninger meddeles straks det blandede udvalg og bliver dér på anmodning af den anden part genstand for konsultationer.

*Artikel 20***Bilag**

Bilag I og II til denne aftale udgør en integrerende del af aftalen.

*Artikel 21***Ikrafttrædelse og forlængelse**

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i måneden efter den dato, på hvilken parterne har givet

hinanden notifikation om afslutningen af de procedurer, som er nødvendige i så henseende.

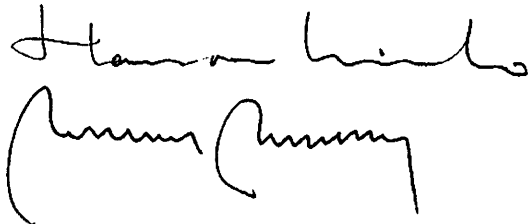
2. Denne aftale indgås for et tidsrum på fem år. Den forlænges automatisk fra år til år, medmindre en af parterne opsiges den med et varsel på seks måneder forud for udløbsdatoen.

*Artikel 22***Autentiske tekster**

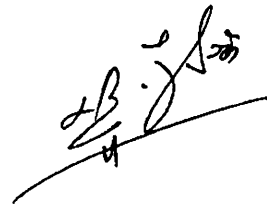
Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og laotisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Udfærdiget i Luxembourg den 29. april 1997.

*For Det
Europæiske Fællesskab*

*For Den
Demokratiske Folkerepublik Laos*

*BILAG I***Fælles erklæring om artikel 19 — ikke-gennemførelse af aftalen**

- a) Med henblik på fortolkningen og den praktiske anvendelse af denne aftale er parterne enedes om, at der ved de særligt hastende tilfælde, der er omtalt i artikel 19 i aftalen, forstås tilfælde af en af parternes substantielle overtrædelse af aftalens bestemmelser. En substantiel overtrædelse af aftalens bestemmelser består i:
- tilsidesættelse af aftalen uden hjemmel i folkerettens almindelige regler
 - overtrædelse af de væsentlige elementer i aftalen som omhandlet i artikel 1.
- b) Parterne er enige om, at der ved »passende foranstaltninger« som omhandlet i artikel 19 forstås foranstaltninger truffet i overensstemmelse med folkeretten. Træffer en af parterne en foranstaltning i et særligt hastende tilfælde i henhold til artikel 19, kan den anden part påberåbe sig tvistbilæggelsesproceduren.

*BILAG II***Fælles erklæring om intellektuel, industriel og kommerciel ejendomsret**

Parterne er enige om, at intellektuel, industriel og kommerciel ejendomsret med henblik på anvendelsen af aftalen i særdeleshed omfatter beskyttelse af ophavsret og beslægtede rettigheder, patenter, industrielle mønstre og modeller, programmel, varemærker, integrerede kredsløbs topografi, geografiske oprindelsesbetegnelser samt beskyttelse mod illoyal konkurrence og beskyttelse af fortrolig information om knowhow.

FÆLLES ERKLÆRING OM TILBAGETAGELSE AF STATSBOGGERE

Det Europæiske Fællesskab minder om den betydning, dets medlemsstater tillægger et effektivt samarbejde med tredjelande om at lette tilbagetagelsen af sidstnævntes statsborgere, som befinder sig ulovligt på en medlemsstats område.

Den Demokratiske Folkerepublik Laos accepterer at forpligte sig til at indgå aftaler med dem af Den Europæiske Unions medlemsstater, som måtte anmode derom, om tilbagetagelse af laotiske statsborgere, der opholder sig ulovligt i disse medlemsstater.

Oplysning om ikrafttrædelsen af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Laos⁽¹⁾

Da parterne i henhold til artikel 21 i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Laos har afsluttet de nødvendige ikrafttrædelsesprocedurer, træder aftalen i kraft den 1. december 1997.

⁽¹⁾ Se side 14 i denne Tidende.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. april 1997

om den støtte, Frankrig har ydet til tekstil-, beklædnings-, læder- og skotøjssektoren

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(97/811/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med disse artikler at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 26. marts 1996 fra Frankrigs Faste Repræsentation ved EU anmeldte den franske regering »foranstaltninger til forsøgsvis nedsættelse af de sociale sikringsbidrag inden for tekstil-, beklædnings-, læder- og skotøjssektoren».

Ud over de foranstaltninger til almindelig lettelse af bidragene, der blev truffet i juni 1995, har den franske regering besluttet for de ovennævnte sektors vedkommende fuldstændig at afskaffe arbejdsgiverbidrag for lønninger, der svarer til SMIC (den garanterede mindsteløn, hvis niveau fastsættes af staten), og en nedtrappelig lettelse for lønninger på op til 1,5 gange SMIC.

Ved skrivelse af 31. maj 1996⁽¹⁾ underrettede Kommissionen Frankrig om, at den havde indledt den i traktatens

artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure over for ovennævnte foranstaltninger.

På tidspunktet for anmeldelsen var formålet med lettelsen af de sociale sikringsbidrag at skabe nye arbejdspladser og især at få ansat unge i de pågældende fire sektorer. Samme mål skulle ligeledes nås ved, at de pågældende erhvervsgrøner gav tilsagn om at nedsætte arbejdstiden og fremme deltidsarbejde. Tilsagnets indhold blev ikke nærmere angivet.

For de fire pågældende sektorer tilsammen tager lettelsen af sikringsbidragene sigte på at fremme ansættelse af 7 000 arbejdsløse unge og bevare 35 000 arbejdspladser.

Ovennævnte 7 000 arbejdspladser udgør en nettojobskabelse, mens de 35 000 andre er arbejdspladser, der ikke vil blive nedlagt inden for de første to år efter foranstaltningens ikrafttræden. Det skal erindres, at der i de pågældende sektorer må påregnes et tab på 60 000 arbejdspladser i samme tidsrum, hvis foranstaltningen ikke gennemføres.

Årsagerne til, at det blev besluttet at indlede procedure, var følgende:

— Eftersom lettelsen af de sociale sikringsbidrag ikke indrømmes samtlige landets virksomheder, er der tale om sektorstøtte. Kommissionen nærer systematisk tvivl med hensyn til den slags støtte, fordi den har virkninger på det økonomiske og konkurrencemæssige plan, især når der er tale om erhvervsgrøner med betydelig samhandel inden for EF.

— Selv med hensyn til støtte til jobskabelse må Kommissionen indtage en streng holdning over for sektorstøtte for i tide at kunne forebygge enhver optrapning på området og derudover for at undgå, at der rokkes ved selve opfattelsen af det indre marked i

⁽¹⁾ EFT C 206 af 17. 7. 1996, s. 8.

EF. I den forbindelse er der indført retningslinjer for beskæftigelsesstøtte⁽²⁾, ifølge hvilke der kun tillades sektorstøtte med henblik på bevarelse eller nettoskabelse af arbejdspladser, når et begrænset antal særlige forhold gør sig gældende, hvilket ikke synes at være tilfældet med hensyn til de foreslåede foranstaltninger.

- I mangel af fyldestgørende oplysninger fra Frankrigs side havde Kommissionen ikke tilstrækkelig baggrund for at fastslå, om det var nødvendigt at give disse erhvervsgrene fortrinnsstilling i forhold til andre franske erhvervsgrene og i forhold til konkurrerende erhvervsgrene i de øvrige medlemsstater.

Frankrigs svar på Kommissionens skrivelse indgik den 16. juli 1996. Af en gennemgang af svaret fremgik det, at formålet med den foranstaltning, der gik ud på at lette de sociale sikringsbidrag, ud over at skabe arbejdspladser egentlig var at give hel eller delvis dækning for de yderligere udgifter i forbindelse med den omlægning og nedsættelse af arbejdstiden, der var aftalt i de pågældende erhvervsgrene. Ifølge Frankrig ville den således udformede foranstaltning være finansielt neutral, for så vidt som den ikke indebærer fordele for virksomhederne.

Dette medførte, at Kommissionen ved beslutning af 2. oktober 1996⁽³⁾ udvidede omfanget af proceduren under hensyntagen til de nye og mere fyldestgørende oplysninger, Frankrig havde sendt. Kommissionen underrettede Frankrig om den nye beslutning ved skrivelse af 15. oktober 1996.

Årsagerne til, at Kommissionen vedtog denne anden beslutning, kan sammendrages som følger:

- De udgifter, virksomhederne må afholde som følge af aftaler, der indgås mellem arbejdsmarkedets parter i en bestemt erhvervsgræn, uanset om det er med henblik på omlægning af arbejdstiden eller andet, og som giver sig udslag i lønforhøjelser eller fridage med løn, der ligger ud over kravene i de almindelige bestemmelser, udgør udgifter, der almindeligvis burde afholdes over virksomhedernes budgetter. Enhver direkte eller indirekte lettelse af udgifterne, der indrømmes af de offentlige myndigheder, vil dermed kunne udgøre statsstøtte, der i henhold til artikel 92, stk. 1, principielt er forbudt.
- Endvidere fremgår det af fast retspraksis, at der i artikel 92, stk. 1, ikke foretages nogen sondring mellem statsstøttens årsager eller formål, men at støtten defineres ud fra dens virkninger. I det foreliggende tilfælde er det sandsynligt, at lettelsen af de sociale sikringsbidrag giver virksomhederne i disse erhvervsgrene en gunstigere stilling end de konkurrenter, der måtte have gennemført arbejdstidsomlægning eller lignende foranstaltninger uden støtte fra staten. Det forhold, at de fordele, virksomhederne

indrømmes i forhold til de aftaler, de har indgået, består i dækning af yderligere udgifter, udelukker ikke på forhånd, at fordelene udgør støtte.

- Det er ikke klart påvist, at den pågældende foranstaltning er neutral, således som det hævdes af Frankrig. Dels giver visse forhold i forbindelse med beregningen af støtten og de yderligere udgifter anledning til tvivl om slutresultatet. Dels er der ved beregningen af foranstaltningens virkning ikke taget hensyn til andre virkninger såsom f.eks. forbedring af virksomhedernes effektivitet som følge af en bedre tilpasning af arbejdstiden til de krav, erhvervsgræne stiller bl.a. som følge af, at produktionen er sæsonbetonet og præget af regelmæssige op- og nedgange.

Bemærkningerne fra Frankrig kom Kommissionen i hænde henholdsvis den 16. juli 1996 for så vidt angår dem, der vedrører procedurens iværksættelse, og den 5. december 1996, for så vidt angår beslutningen af 2. oktober 1996. Kommissionen modtog yderligere oplysninger den 17. februar 1997. Disse svarer bl.a. til Kommissionens skrivelse af 30. januar 1997 om metoden for vurdering af nettovirkningen af foranstaltningen vedrørende lettelse af de sociale sikringsbidrag.

I øvrigt blev der afholdt tekniske møder mellem Kommissionens tjenestegrene og de franske ministeriers tjenestegrene den 1. august 1996 i Bruxelles og den 21. januar 1997 i Paris.

Kommissionens meddelelser om de ovennævnte to beslutninger, hvori de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev opfordret til at fremsætte deres bemærkninger desangående, blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* henholdsvis den 17. juli 1996⁽⁴⁾ og den 26. november 1996⁽⁵⁾.

Efter offentliggørelsen af den første meddelelse sendte syv industrisammenslutninger inden for tekstil- og beklædningsindustrien deres bemærkninger til Kommissionen. Tysklands, Nederlandenes og Det Forenede Kongeriges regeringer samt myndighederne i den flamske region i Belgien reagerede ligeledes på meddelelsen.

Efter offentliggørelsen af den anden meddelelse sendte to andre erhvervsammenslutninger deres bemærkninger til Kommissionen. Østrigs og Nederlandenes regeringer sendte ligeledes deres bemærkninger.

I overensstemmelse med proceduren blev bemærkningerne fra andre interesserede parter (der alle var imod den pågældende foranstaltning) videregivet til Frankrig med henblik på bemærkninger henholdsvis den 16. oktober 1996 og den 24. januar 1997. Frankrigs svar kom Kommissionen ihænde den 21. november 1996 og den 17. februar 1997.

⁽²⁾ EFT C 334 af 12. 12. 1995, s. 4.

⁽³⁾ EFT C 357 af 26. 11. 1996, s. 5.

⁽⁴⁾ Se fodnote 1.

⁽⁵⁾ Se fodnote 3.

II

Frankrigs bemærkninger til procedurens iværksættelse er gengivet i ovennævnte beslutning af 2. oktober 1996. Den holdning, Frankrig gav udtryk for efter beslutningen, kan sammendrages som følger:

— I første omgang gør Frankrig indsigelse over for Kommissionens påstand om, at arten af den pågældende foranstaltning blev ændret mellem tidspunktet for anmeldelsen, den 27. marts 1996, og det tidspunkt, hvor Frankrig svarede på Kommissionens iværksættelse af proceduren. Formålet med de pågældende forsøgsforanstaltninger har hele tiden været og er fortsat at beskytte beskæftigelsen gennem omlægning af arbejdstiden.

På intet tidspunkt er foranstaltningernes endelige formål blevet ændret, kun er gennemførelsesbestemmelserne blevet nøjere fastsat under hensyn til resultatet af forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter og dermed virksomhedernes tilsagn om omlægning af arbejdstiden.

— Frankrig anfægter ligeledes, at alle lettelse af de sociale sikringsbidrag kan betegnes som statsstøtte. Ifølge de kollektive aftaler mellem arbejdsgiverne og fagforeningerne pålægges det nemlig virksomhederne at gå ud over de lovfæstede forpligtelser med hensyn til aflønning af overarbejdstimer. Det, at sådanne aftaler er kommet igennem, viser ikke, at en lang

række virksomheder ikke tøver med at påtage sig de nye forpligtelser.

Frankrig anlægger den betragtning, at ikke alle ledsageforanstaltninger i forbindelse med virksomhedernes bestræbelser for at bekæmpe arbejdsløsheden uden videre kan betegnes som statsstøtte, der forvrider konkurrencen, når disse bestræbelser på trods af ledsageforanstaltningerne kan give sig udslag i yderligere udgifter for virksomhederne i forhold til den situation, de ville være i, hvis de holdt sig strengt til deres lovfæstede forpligtelser.

Som svar på en indsigelse fra Kommissionen desangående hævder Frankrig, at det ikke har kendskab til tilfælde, hvor andre medlemsstater skulle have ført en lignende arbejdstidsomlægningspolitik uden ledsagelse af støtte fra staten.

— Frankrig har givet en række tekniske oplysninger om måderne for beregning af nettovirkningen af foranstaltningen (lettelse af de sociale sikringsbidrag over for yderligere udgifter i forbindelse med omlægning af arbejdstiden). I lyset heraf konkluderer Frankrig fortsat, at foranstaltningen er finansielt neutral: de store virksomheder får i sidste ende ingen gevinst ved lettelse af de sociale sikringsbidrag, da udgifterne ved omlægning af arbejdstiden er større. De øvrige virksomheder med mellem 50 og 500 ansatte nyder godt af en nettolettelse, der ligger under de minimumsgrænsen, dvs. 100 000 ECU over tre år (ca. 65 000 ffr.).

Ifølge sin beregningsmetode angiver Frankrig foranstaltningens nettovirkning som følger:

1. for tekstil- og beklædningssektoren (*)

Virksomhedskategori ud fra antallet af ansatte	Gennemsnit for erhvervsgrænen: 71	100 til 199	200 til 499	over 500
Gevinst ved lettelsen i procent af lønsummen	3,64	3,31	2,53	2
Teoretisk udgift til omlægning i % af lønsummen	2,71	2,71	2,71	2,71
Anslået udgift til omlægning i % af lønsummen	2,15	2,15	2,15	2,15
Nettogegevinst eller -tab i % af lønsummen	1,49	1,16	0,38	- 0,15
Årlig gevinst eller tab i ffr.	156 301	256 580	209 270	- 221 373
Gevinst eller tab i foranstaltningens løbetid	234 451	384 870	313 905	- 332 059

(*) Det virker overraskende, at gennemsnitsvirksomheden i hver af de pågældende kategorier har samme antal ansatte i såvel tekstil- og beklædningsindustrien som i læder- og skotøjsindustrien. I øvrigt skal Kommissionen bemærke, at tallene for de ansatte i produktionen er forskellig i tekstil- og beklædningsindustrien, hvilket almindeligvis skulle give forskelligt overslag over udgifterne til arbejdstidsomlægning.

2. for læder- og skotøjsindustrien (7):

Virksomhedskategori ud fra antallet af ansatte	Gennemsnit for erhvervsgruppen: 71	100 til 199	200 til 499	over 500
Gevinst ved lettelsen i procent af lønsummen	3,62	3,29	2,51	1,99
Teoretisk udgift til omlægning i % af lønsummen	2,71	2,71	2,71	2,71
Anslået udgift til omlægning i % af lønsummen	2,19	2,19	2,19	2,19
Nettogevinst eller -tab i % af lønsummen	1,43	1,1	0,32	- 0,2
Årlig gevinst eller tab i ffr.	150 134	243 943	179 982	- 295 319
Gevinst eller tab i foranstaltningens løbetid	225 201	365 914	269 973	- 442 978

Som det fremgår af de to tabeller, har Frankrig tilpasset den teoretiske udgift til arbejdstidsomlægning efter antallet af ansatte i produktionen: 77,9 % for tekstilindustrien og 80,8 % for læder- og skotøjssektorerne. Med hensyn til lønudgifter angav Kommissionen imidlertid, at ikke antallet af personer, der berøres af foranstaltningen, skal tages i betragtning, men lønsummen vedrørende disse personer. Frankrig har altså fremlagt nye resultater på grundlag af kriteriet vedrørende lønsummen for de ansatte, der berøres af omlægningen, og konkluderet, at dette tal ikke vil afvige ret meget fra tallet for ansatte i produktionen, samtidig med at det hævder, at en nøjagtig vurdering af denne lønsum ikke kan foretages.

- Frankrig understreger, at den påtænkte ordning ikke nødvendigvis giver virksomhederne nogen konkurrencefordel. Det fastholder, at gevinsterne er teoretiske og vanskelige at måle, og at de forventes først at vise sig på mellemlang og lang sigt, mens foranstaltningen kun strækker sig over 18 måneder.

De tal, Kommissionen er fremkommet med (12 til 13 % gevinst for konkurrenceevnen takket være foranstaltningen), stammer fra en løselig vurdering, der ligger forud for foranstaltningens endelige udarbejdelse, og som svarer til et langtidsoverslag for meget

(7) Tallene for ansatte i produktionen foreligger ikke for skotøjssektoren, hvorfor Kommissionen ikke forstår, hvorledes udgifterne til arbejdstidsomlægning har kunnet beregnes for denne erhvervsgræn.

små virksomheder, hvis samlede antal ansatte forventes aflønnet med over 1,5 gange SMIC.

III

Som led i proceduren har Kommissionen modtaget 15 henvendelser, alle negative, fra såvel medlemsstater som erhvervsgrænens erhvervsorganisationer. Elleve henvendelser er kommet Kommissionen i hænde efter offentliggørelsen af skrivelsen til Frankrig om procedurens iværksættelse.

Ud over i almindelighed at tilslutte sig Kommissionens holdning i denne sag lægges der i bemærkningerne vægt på, at de pågældende fire erhvervsgræne i alle medlemsstaterne har samme slags vanskeligheder, og at nogle af dem har måttet foretage betydeligt mere omfattende personale- nedskæringer end i Frankrig. I praktisk taget alle medlemsstaterne har disse erhvervsgræne måttet foretage pinagtige strukturomlægninger med henblik på at genvinde en vis konkurrenceevne, og det er sket uden særskilt sektorstøtte fra det offentlige.

I en lang række af bemærkningerne hævdes det, at de fleste af de pågældende virksomheder — dem med under 50 ansatte — under alle omstændigheder nyder godt af en støtte under »de minimis«-grænsen, og at selv en støtte under denne grænse i industrien, hvor langt de fleste virksomheder er meget små, kan have ødelæggende virkninger for konkurrencen. Virksomhederne i de øvrige medlemsstater har nemlig ingen finansielle midler til at reagere på den franske støtte.

De bemærkninger, Kommissionen har modtaget efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af skrivelsen til Frankrig og beslutningen af 2. oktober 1996, udgør i alt fire.

Den nederlandske regering nøjes med på ny at gøre opmærksom på den negative holdning, den allerede havde givet udtryk for ved procedurens iværksættelse. Den østrigske regering underretter for sit vedkommende Kommissionen om, at der i Østrig er iværksat en lignende arbejdstidsomlægningsforanstaltning efter forhandling mellem arbejdsgiverne og fagforeningerne i tekstilsektoren. Den pågældende foranstaltning er gennemført uden støtte fra de offentlige myndigheder, eftersom produktivitetsevnerne som følge af arbejdstidsomlægningen har været tilstrækkelig høje til at give dækning for udgifterne til indførelse af en mere smidig arbejdstid.

En græsk sammenslutning i beklædningssektoren anlægger den betragtning, at den gennemsnitlige gevinst ved støtten i procent af lønsummen er langt højere, end hvad Frankrig hævder. Som bevis har sammenslutningen sendt Kommissionen en avisartikel (*Journal du textile* nr. 1472 af 28. oktober 1996), hvor en virksomhed med over 100 ansatte hævder, at takket være den lettelse af de sociale sikringsbidrag, Frankrig har indført, har den kunnet spare 8 % af lønsummen, hvorved den har kunnet nedsætte sin kostpris.

Endelig mener en italiensk sammenslutning i tekstil- og beklædningssektoren, at udgifterne til arbejdstidsomlægning skyldes frie og selvstændige forhandlinger, der er indledt og afsluttet af erhvervsgrenens arbejdsgivere, og at der derfor ikke skal gives dækning herfor.

Som tidligere nævnt blev Frankrig opfordret til at fremsætte bemærkninger til alle de modtagne henvendelser. For så vidt angår den første række på elleve bemærkninger, forklarede Frankrig ved skrivelse af 19. november 1996, at »de nærmere oplysninger, det i sommerens løb har givet om den foranstaltning, over for hvilken den i artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure er indledt, i vid udstrækning ændrer grundlaget for disse bemærkninger. Den ændrede procedure, hvor der tages hensyn til disse oplysninger, og som snart vil blive offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, bevirker derfor, at de franske myndigheder ikke fremsætter bemærkninger om disse henvendelser.«

For så vidt angår bemærkningerne til den anden række på fire henvendelser fra interesserede gentager Frankrig, at

den påtænkte foranstaltning er original og neutral og derfor ikke påvirker konkurrencen. Den hævder, at lettelse af de sociale sikringsbidrag har gjort det muligt »på ny at puste liv i de kollektive forhandlinger (der hidtil havde ligget underdrejede), hvor staten spiller en vejledende og ansporende rolle«.

Med hensyn til den eventuelle undervurdering af gennemsnitsgevinsten ved støtten i procent af lønsummen bringer Frankrig i erindring, at det for at vurdere virkningen af foranstaltningen til lettelse af de sociale sikringsbidrag er uomgængelig nødvendigt at tage gevinsten ved foranstaltningen og udgifterne hertil i betragtning på samme tid. Mens de virkelige gevinster på lang sigt er vanskelige at sætte tal på, er det let for virksomhederne at forudberegne de direkte gevinster ved foranstaltningen. Derimod er udgifterne, selv om de er umiddelbare, mindre lette at iagttage.

Endelig svarer Frankrig, at der ikke kan foretages en sammenligning mellem den franske foranstaltning og dem, der er i iværksat i Østrig uden statsstøtte, fordi gevinsterne herved med hensyn til konkurrenceevnen i vid udstrækning giver dækning for udgifterne til omlægningen. Den franske foranstaltning er nemlig massiv og kortvarig, mens den østrigske foranstaltning er langvarig og gennemføres på frivilligt grundlag. Endvidere omfatter den franske plan en meget fordelagtig behandling af lønmodtagerne.

IV

De berørte erhvervsgrene tekstiler, beklædning, skotøj og læder, har på trods af størrelsesforskelle (sammenligner man de fire erhvervsgrenes produktion, udgør tekstil og beklædning 86 % af den samlede produktion, skotøjsindustrien 9 % og læderindustrien 5 %) lighedspunkter, og de har i de seneste år gennemgået samme udvikling. Endvidere er såvel disse forhold som sektorernes udvikling forholdsvis ens i de forskellige medlemsstater.

Alle erhvervsgrene består væsentligst af små og mellemstore virksomheder, og de er alle udsat for hård konkurrence både inden for EF og fra lavtlønslande, især i Sydøstasien. Denne konkurrence gør sig især gældende for varer på det laveste og mellemste kvalitetstrin, for så vidt angår de asiatiske lande, og for varer af høj kvalitet for så vidt angår medlemsstaterne.

De fire erhvervsgrene er koncentreret i en række medlemsstater, næsten altid de samme. Fordelingen af produktionen pr. medlemsstat var i 1993 som følger:

Tekstiler ⁽¹⁾	Italien (24,5 %)	Tyskland (22,6 %)	Frankrig (17 %)	Storbritannien (14,5 %)
Beklædning	Italien (22 %)	Tyskland (21 %)	Frankrig (18 %)	Storbritannien (16,5 %)
Skotøj	Italien (32 %)	Frankrig (19 %)	Tyskland (15 %)	Storbritannien (13 %)
Læder	Italien (60 %)	Spanien (14 %)	Tyskland (7,5 %)	Storbritannien (7 %)

(¹) For tekstiler, beklædning og skotøj: værditilvækst; for læder: omsætning. *Kilde:* Panorama of European Industry, 1995, Europa-Kommissionen.

Inden for læderindustrien indtager Frankrig efter omsætningskriteriet en femteplads med en andel på 5,24 %.

Inden for disse erhvervsgrøner har der i alle medlemsstater i de seneste år været et mærkbart eller endog meget betydeligt fald i beskæftigelsen, især i tekstil- og læderindustrien. Det skyldes de store produktivetsforbedringer, der er gennemført i disse år, men også de dårlige økonomiske konjunkturer og konkurrencen fra tredjelønde.

På EF-plan er produktionen (i løbende priser) steget kraftigt i tekstil- og skotøjsindustrien, mens den i de to andre erhvervsgrøner steg indtil midten af 1980'erne for derefter at falde. Derimod viser produktionen i faste priser et fald i samtlige erhvervsgrøner.

Med undtagelse af læder- og tekstilindustrien (i sidstnævnte tilfælde kun hvis målingen foretages i faste priser) har de andre erhvervsgrøner for alle medlemsstaters vedkommende i en kortere eller længere årrække haft stigende underskud, ligesom det har været tilfældet for resten af verden.

For så vidt angår samhandelen i EF (i faste priser) er Frankrigs andel af den samlede samhandel som følger⁽²⁾:

	Udførsler		Indførsler	
	1993	1994	1993	1994
Tekstil	15,36 %	15,62 %	16,39 %	15,60 %
Beklædning	11,33 %	10,73 %	17,75 %	17,78 %
Læder	15,20 %	15,49 %	16,93 %	16,61 %
Skotøj	7,78 %	6,75 %	20,34 %	20,01 %

I løbet af proceduren har Kommissionen indsamlet andre oplysninger. Ifølge en fransk erhvervsorganisation i tekstilsektoren var den franske tekstilindustri fem største kunder i 1995 andre medlemsstater. Disse fem alene modtog 51 % af de franske udførsler på dette område⁽³⁾.

I første halvår af 1996 modtog EF 62 % af de franske udførsler i tekstil- og beklædningssektoren, og EF leverede 52 % af indførslerne⁽⁴⁾.

V

Kommissionen mener, at bekæmpelse af arbejdsløsheden må komme i allerførste række i EF, og at det heldige

udfald heraf forudsætter, at medlemsstaternes makroøkonomiske politik og industripolitik integreres bedre, idet medlemsstaterne ligesom Kommissionen må udvise opfindsomhed og dristighed med hensyn til at finde nye løsninger på, hvorledes den pløge, som arbejdsløsheden er, kan bekæmpes.

Vedtagelsen af hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse i 1993 er et led heri og en bekræftelse af, at disse mål for Kommissionen kommer i allerførste række.

Gentagne gange har Kommissionen indledt konkrete tiltag til fordel for beskæftigelsen. Den har bl.a. vedtaget rammebestemmelser for betrængte bykvarterer⁽⁵⁾, retningslinjer for beskæftigelsesstøtte samt en meddelelse

⁽²⁾ *Kilde:* Eurostat.

⁽³⁾ Statistikker fra Frankrigs tekstilforbund, 22. juli 1996.

⁽⁴⁾ *Kilde:* L'industrie textile, nr. 1280, oktober 1996.

⁽⁵⁾ EFT C 146 af 14. 5. 1997, s. 6.

om kontrol med statsstøtte og nedsættelse af arbejdskraftomkostningerne⁽¹²⁾, hvori der klart gøres rede for, hvilke typer af offentlige støtteforanstaltninger der kan godkendes til at skabe eller bevare beskæftigelse uden at forvride konkurrencen mellem medlemsstaterne. Kommissionen mener, at ved til stadighed at overvåge, at medlemsstaterne ikke løser deres arbejdsløshedsproblemer ved at øge parternes, viser den, hvor megen vægt den lægger på nettojobskabelse og varig opretholdelse af beskæftigelsen i EF.

Kommissionens bemærkninger om den pågældende foranstaltning gælder i øvrigt ikke de mål, Frankrig forfølger med hensyn til jobskabelse (navnlige for unge), men de fremgangsmåder, det vil benytte til at nå disse mål, og disse løsningers virkninger. I øvrigt skal det erindres, at de seneste Europæiske Råd ganske vist anbefalede såvel lettelse af de sociale sikringsydelse for lave lønninger som en arbejdsdeling med henblik på jobskabelse, men dette må ikke gennemføres på en måde, der er uforenelig med traktaten.

VI

Det skal bemærkes, at Kommissionen, da proceduren blev indledt, mindede Frankrig om, at EF-traktatens artikel 93, stk. 3, har opsættende virkning, og den henledte opmærksomheden på Kommissionens meddelelse af 24. november 1983, samt på skrivelser til samtlige medlemsstater af 4. marts 1991, 22. februar og 30. maj 1995, hvori der blev mindet om, at støtte der er ydet ulovligt, kan kræves tilbagebetalt.

Endvidere anmodede Kommissionen Frankrig om hurtigst muligt at underrette de berørte virksomheder om, at proceduren var indledt, og at de kunne komme til at tilbagebetale støtte, der var modtaget ulovligt.

Kommissionen konstaterer nu, at Frankrig på trods af ovennævnte opsættende virkning alligevel har iværksat foranstaltningen vedrørende lettelse af de sociale sikringsbidrag. Foranstaltningen trådte i kraft den 1. juni 1996 for tekstil- og beklædningssektoren og den 1. juli for læder- og skotøjssektoren. Frankrig har dermed gjort den pågældende støtte ulovlig og udsat de støttemodtagende virksomheder for at skulle tilbagebetale støtten, hvis den kendes uforenelig med traktaten.

Med hensyn til selve foranstaltningen blev de påtænkte offentlige foranstaltninger ved anmeldelsen forelagt som »foranstaltninger med tværgående formål og midlertidige i deres forsøgsfase i tekstil-, beklædnings-, læder- og skotøjssektoren«. Det anførtes ligeledes, at der var tale om en foranstaltning til fordel for jobskabelse og nedsættelse af arbejdstiden.

For at kunne nyde godt af lettelsen af de sociale sikringsydelse skulle erhvervsgrenene give kollektivt tilsagn om jobskabelse, enten direkte (ansættelse af unge) eller indirekte (forhandlinger om arbejdstidsnedsættelse), og langsomt afskedigelsestempo. Virksomheder med over 50 ansatte skulle endvidere indgå særskilte forpligtelser med staten.

Af gennemgangen af Frankrigs svar på Kommissionens skrivelse om, at proceduren var indledt, fremgik det, at den påtænkte lettelse af de sociale sikringsbidrag især tog sigte på at give enten hel eller delvis dækning for de yderligere udgifter i forbindelse med omlægning og nedsættelse af arbejdstiden, ovennævnte brancheaftaler havde medført. Dette førte til, at Kommissionen den 2. oktober 1996 udvidede proceduren.

I svaret på denne anden beslutning bestred Frankrig — der dog erkendte, at det var nødvendigt at underrette andre interesserede parter om de nye forhold — det havde oplyst Kommissionen om, at arten af den anmeldte foranstaltning var blevet ændret. Ifølge Frankrig er foranstaltningens endelige mål ikke på noget tidspunkt blevet ændret, og forsøgsforanstaltningernes formål går trods de nye oplysninger stadig ud på at bevare beskæftigelsen ved hjælp af omlægning af arbejdstiden.

I lyset af disse meddelelser fra Frankrig, bl.a. om de rammeoverenskomster, der var indgået mellem staten og de berørte erhvervsgrene, kan Kommissionen gå med til, at foranstaltningens hovedmål er at bevare beskæftigelsen. Den kan dog ikke godtage de midler, der er valgt for at nå dette.

VII

Det skal erindres, at det i traktatens artikel 92, stk. 1, erklæres, at statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som forvrider eller truer med at forvride konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

De pågældende foranstaltninger vedrørende lettelse af de sociale sikringsbidrag tager sigte på at give virksomheder i de særlige erhvervsgrene delvis dækning for udgifter til sikringsbidrag i forbindelse med den normale anvendelse af socialforsøgsordningen.

Kommissionen anlægger den betragtning, at virksomhedernes udgifter i forbindelse med aftaler, der indgås mellem arbejdsmarkedets parter i en bestemt erhvervsgren uanset om det er med henblik på arbejdstidsomlægning eller andet, og som giver sig udslag i lønforhøjelser eller fridage med løn, der ligger ud over kravene i de almindelige bestemmelser, udgør udgifter, der almindeligvis burde

⁽¹²⁾ EFT C 1 af 3. 1. 1997, s. 10.

afholdes over virksomhedernes budgetter. Denne holdning ændres ikke af, at disse udgifter skyldes, at virksomhederne ifølge aftaler mellem arbejdsmarkedets parter påtager sig forpligtelser, der går ud over, hvad der er lovfæstet. Kommissionen mener derfor, at det på denne baggrund er selve statens støtteforanstaltninger, der som følge af sin art og i sin helhed udgør statsstøtte.

Ifølge Kommissionens faste praksis, som Domstolen mindede om i en nylig sag⁽¹³⁾, betragtes statslige foranstaltninger til fordel for visse virksomheder eller produktioner som statsstøtte, uanset om foranstaltningerne tjener til at finansiere udgifter, den pågældende virksomhed afholder frivilligt⁽¹⁴⁾.

Som led i proceduren anførte Frankrig som svar på bemærkninger på linje med ovenstående, som blev fremsat af andre interesserede parter, at det var nødvendigt at puste liv i de kollektive forhandlinger, der havde ligget underdrejet, da den udfordring, der ligger i arbejdstidsomlægningspolitikken og dennes virkninger for beskæftigelsen, er tilstrækkelig betydningsfuld til at berettige en statslig støtteforanstaltning. Lettelser af de sociale sikringsbidrag har, stadig ifølge Frankrig, ved at give dækning for virksomhedernes udgifter til arbejdstidsomlægning, gjort det muligt at puste liv i de kollektive forhandlinger, hvor staten spiller en vejledende og ansporende rolle.

Kommissionen stiller således ikke spørgsmålstejn ved formålet, dvs. jobskabelse og ansættelse af unge, men ved den type initiativer (tilførsel af offentlige midler), der skal sætte gang i nævnte kollektive forhandlinger, idet den slags omlægninger i andre medlemsstater foretages ved hjælp af brancheaftaler uden offentlig støtte.

Da begrebet støtte omfatter de fordele, der indrømmes af de offentlige myndigheder, som under forskellige former letter de bidrag, der almindeligvis betales over en virksomheds budget⁽¹⁵⁾, udgør den pågældende foranstaltning statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 92, stk. 1, uanset om denne lettelse skal give dækning for yderligere udgifter, virksomhederne er gået med til at afholde til gengæld for statens tilførsel af midler.

I øvrigt er ifølge Domstolen⁽¹⁶⁾ hverken det beskatningsmæssige præg ved en foranstaltning, der går ud på at lade

de sociale sikringsbidrag finansiere på anden vis, eller foranstaltningens eventuelle sociale formål eller den kendsgerning, at den nationale industri uden denne foranstaltning vil blive forfordelt i forhold til de vigtigste konkurrenter, tilstrækkelige til at udelukke anvendelse af traktatens artikel 92, stk. 1.

Gentagne gange har Frankrig gjort gældende, at den pågældende foranstaltning vedrørende lettelse af de sociale sikringsbidrag er en generel foranstaltning, som det har besluttet at iværksætte på forsøgsgrundlag i alle industribrancher, hvor procenten af lønmodtagere med en løn på under 1,5 gange SMIC udgør over 70 % af de ansatte. I praksis vedrører den pågældende foranstaltning kun de fire ovennævnte erhvervsgrøner og kun for et tidsrum af 18 måneder, hvilket giver Kommissionen anledning til at mene, at vi står over for en punktforanstaltning, der tager sigte på at løse problemer, der ikke er mindre konjunkturbestemte.

Frankrig har ikke påvist, at lettelsen af de sociale bidrag i de pågældende fire erhvervsgrøner er berettiget som følge af arten af eller økonomien i den generelle socialforsøgsordning.

Med hensyn til den af Frankrig hævdede nødvendighed af at gå gradvis frem på dette område, først forsøgsvis, dernæst mere generelt, dels for at afprøve, om fremgangsmåden dur, dels som følge af de begrænsede økonomiske midler, har Kommissionen allerede givet udtryk for sin holdning desangående i beslutning 80/932/EØF⁽¹⁷⁾. Denne holdning blev på ny tilkendegivet i beslutning 96/542/EF⁽¹⁸⁾, som Kommissionen vedtog i forbindelse med forsøgsforanstaltninger til støtte for produktion og beskæftigelse i skotøjssektoren i Italien.

Det, at der er tale om en forsøgsordning, gør ikke foranstaltningen mindre sektorbetaget. Offentlige støtteforanstaltninger til finansiering af sådanne udgifter, som virksomhederne frivilligt har påtaget sig, vil kun kunne undgå at blive betragtet som støtte, hvis der ikke udøves forskelsbehandling bl.a. mellem de forskellige kategorier.

Det fremgår af fast retspraksis, at der i artikel 92, stk. 1, ikke foretages nogen sondring mellem statsstøttens årsager eller formål, men at støtten defineres ud fra dens virkninger. Det er derfor nødvendigt at undersøge, om den iværksatte foranstaltning forvrider konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

I foreliggende tilfælde giver lettelsen af de sociale sikringsbidrag virksomhederne i de pågældende erhvervsgrøner en gunstigere stilling end de konkurrenter, der gennemfører eller i fremtiden skal gennemføre arbejdstidsomlægninger eller lignende foranstaltninger uden støtte fra staten. Disse betragtninger gælder ligeledes i

⁽¹³⁾ Domstolens dom af 26. september 1996 i sag Kimberly Clark Sopalin, C-241/94, Sml. 1996, s. I-4551.

⁽¹⁴⁾ I beslutning 80/923/EØF af 15. september 1980 om ordningen vedrørende skattefinansiering af en del af arbejdsgiverbidragene til sygesikringsordningen i Italien havde Kommissionen fastslået, at de generelle betingelser, hvorunder virksomhederne arbejder, kan variere fra land til land i Fællesskabet, men at en medlemsstat ikke af den grund kan udskille et enkelt element af disse generelle vilkår og ved hjælp af støtte udligne de yderligere omkostninger, der i denne forbindelse opstår for landets virksomheder i forhold til deres konkurrenter i de øvrige medlemsstater.

⁽¹⁵⁾ Domstolens dom af 15. marts 1994 i sagen Banco Exterior de España, C-387/92, Sml. 1994, S. I-877.

⁽¹⁶⁾ Domstolens dom af 2. juli 1997 i sagen Italien mod Kommissionen, C-173/73, Sml. 1974, s. 709.

⁽¹⁷⁾ Se fodnote 14.

⁽¹⁸⁾ EFT L 231 af 12. 9. 1996, s. 23.

almindelighed virksomheder, der i andre medlemsstater uden offentlig støtte måtte udfolde rationaliseringsbestræbelser for at klare den internationale konkurrence.

I betragtning af de tilpasningsvanskeligheder, der findes i tekstil-, beklædnings-, skotøjs- og lædersektoren i hele EF, og den hårde konkurrence såvel inden for EF som fra tredjelande kan støtten også ændre samhandelsvilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse. Da EF-virksomhederne i de pågældende sektorer endvidere har omtrent samme problemer, er der overhængende fare for, at støtten bidrager til at flytte problemerne fra en medlemsstat til en anden. De talrige negative bemærkninger, der er modtaget i sagen, bekræfter dette.

I den forbindelse er det tilstrækkeligt at minde om, at udgifterne til arbejdskraft i beklædningssektoren kan nå helt op på 80 % af fremstillingsudgifterne. Det er let at forestille sig, at en ændring i udgifterne til arbejdskraft kan få mærkbare følger på grund af den plan, Frankrig anvender. Det er betegnende, at det årlige støttebeløb (2,1 mia. ffr. hvoraf ca. 40 % skulle gå til tekstilindustrien) ifølge én af de andre interesserede parter, der som led i proceduren fremsatte bemærkninger, skulle overstige det årlige udbytte i hele den tyske tekstilindustri.

I dom af 2. juli 1994, sag 173/73, Italien mod Kommissionen⁽¹⁹⁾, udtaler Domstolen, at i betragtning af, at lettelsen af de sociale sikringsbidrag medfører lavere udgifter til arbejdskraft, og da den industri, der modtager støtten, konkurrerer med virksomheder i de øvrige medlemsstater, påvirker den nedsættelse af fremstillingsudgifterne i denne industri, der fremkommer ved lettelsen af de sociale sikringsbidrag, nødvendigvis samhandelen mellem medlemsstaterne.

Denne holdning bekræftes af den analyse, Kommissionen havde foretaget i samme sag, idet den her havde vurderet, at enhver støtte, uanset størrelse eller intensitet, på et marked, hvor samhandelens omfang er af væsentlig betydning, forvrider eller truer med at forvride den normale konkurrence, når de pågældende virksomheder modtager en statsstøtte, som deres konkurrenter ikke får.

Der må derfor anlægges den betragtning at de foranstaltninger til lettelse af de sociale sikringsbidrag der omhandles i »Tekstilplanen«, falder ind under anvendelsesområdet for traktatens artikel 92, stk. 1.

På baggrund af ovenstående anlægger Kommissionen den betragtning, at tilførsel af offentlige midler til fordel for ovennævnte erhvervsgrøner som følge af sin art og i sin helhed udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 92, stk. 1. Der skal derfor ikke foretages en udførlig gennemgang af de forelagte beregninger.

Det er tilstrækkeligt subsidiært at anføre, at Frankrig for at kunne konkludere, at den pågældende foranstaltning er

neutral, går ud fra egne statistiske oplysninger, der for det meste er gennemsnit⁽²⁰⁾, dels for den pågældende sektor, dels for den franske industri som helhed. Hertil kommer, at visse oplysninger om læder- og skotøjsindustrien er blevet meddelt Kommissionen i form af sammenkoblede størrelser, og at de ligefrem mangler for skotøjssektorens vedkommende.

Under disse omstændigheder vil det være yderst letfærdigt at hævde, at den pågældende foranstaltning er neutral. En af de andre interesserede parter, der som led i proceduren fremsatte bemærkninger, omtalte f.eks. en fransk tekstilvirksomhed⁽²¹⁾ med over 100 ansatte, der vurderer, at den takket være den pågældende lettelse af de sociale sikringsbidrag har sparet 8 % af lønsummen, hvilket skulle have bevirket, at dens kostpris er faldet.

En anden kilde⁽²²⁾ omtaler et møde den 23. januar 1997 i det overvågningscenter, Frankrig har oprettet for at sikre tekstilplanens opfølgning, hvor der blev foretaget en foreløbig opgørelse over foranstaltningerne med tal på. Ifølge kilden har de virksomheder, der var tilknyttet planen, kunnet nyde godt af lettelse af de sociale sikringsbidrag i forbindelse med de lave lønninger svarende til en gennemsnitsbesparelse på 10 til 12 % af den samlede lønmasse.

Gennemsnitsbesparelser på 10 til 12 % af den samlede lønmasse kan nok forekomme overvældende, men det skal bemærkes, at disse tal dækker over betydelige udsving omkring middelværdierne i ovenstående tabeller. Det må formodes, at der findes en række større virksomheder, hvis lønstruktur er meget afvigende fra ovennævnte middelværdier, og for hvilke gevinsten ved støtten er betydelig større.

Endvidere kan Kommissionen konstatere, at Frankrig i disse beregninger ikke har medregnet omlægnings direkte virkninger, bl.a. den forbedrede konkurrenceevne, hvilket det burde have gjort.

Det kan således med føje antages, at en ny organisation af arbejdet i form af en bedre tilpasning af virksomhedernes ressourcer til markedsvilkårene og -omstændighederne gør det muligt for virksomheden at øge effektiviteten. Dette er en umiddelbar virkning af foranstaltningen, der på ingen måde ville være at dadle, hvis blot den ikke var fremkommet ved en statslig støtteforanstaltning, der falder ind under anvendelsesområdet for traktatens artikel 92, stk. 1.

⁽²⁰⁾ Hvilket medfører, at de beskrevne foranstaltningers virkninger mindskes, og at der ikke fremkommer et nøjagtigt billede af virkeligheden for de pågældende virksomheder.

⁽²¹⁾ »Journal du textile« nr. 1472 af 28. oktober 1996.

⁽²²⁾ Dagbladet »Le Monde« af 25. januar 1997.

⁽¹⁹⁾ Se fodnote 16.

I forbindelse med en sag om omstrukturering af en tekstilvirksomhed med 248 ansatte, der for tiden behandles af Kommissionen (statsstøtte N 731/96 »Lainière de Roubaix«), hævder Frankrig således, at anvendelsen af tekstilplanen vil muliggøre forbedring af konkurrenceevnen på ca. 5 % takket være en bedre udnyttelse af produktionsapparatet (altså en produktionsgevinst). Dette synes at bekræfte resultaterne af det østrigske forsøg, hvor den forbedrede konkurrenceevne i vid udstrækning udligner udgifterne til arbejdstidsomlægning.

Under alle omstændigheder mener Kommissionen, at det som følge af de foreliggende oplysningers usikkerhed, idet de ikke altid er udtryk for virksomhedernes virkelige situation, og som følge af, at der ikke er taget hensyn til samtlige forhold af betydning for virksomhederne (gevinst ved lettelsen af de sociale sikringsbidrag, udgifter til arbejdstidsomlægning og forbedret konkurrenceevne som følge af omlægningen), ikke kan påvises, at den franske foranstaltning er neutral.

VIII

På baggrund af ovenstående anlægger Kommissionen den betragtning, at lettelsen af de sociale sikringsbidrag for lønninger, der ikke overstiger 1,5 gange SMIC, således som den anvendes, udgør støtte som omhandlet i traktatens artikel 92, stk. 1. Det må derfor undersøges, om denne støtte kan være omfattet af en af de i traktatens artikel 92 fastsatte undtagelsesbestemmelser.

Undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 2, finder ikke anvendelse, eftersom der hverken er tale om støtte til enkelte forbrugere eller støtte, hvis formål er at bøde på skader forårsaget af naturkatastrofer, eller støtte, der tager sigte på at opveje ulemper i forbindelse med Tysklands deling.

Undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra a), finder ikke anvendelse, eftersom den pågældende foranstaltning tager sigte på hele det franske område.

Undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra b), finder heller ikke anvendelse, fordi Frankrig ikke har påvist, at lettelsen af de sociale bidrag for virksomhederne i de pågældende sektorer er nødvendig for at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den franske økonomi.

Undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra d), kan ikke komme på tale, eftersom støtten ikke skal fremme kulturen eller bevarelse af kulturarven.

I øvrigt har Frankrig på intet tidspunkt påberåbt sig ovennævnte undtagelsesbestemmelser, efter som det hele tiden

har hævdet, at foranstaltningens art og formål går på bevarelse af beskæftigelsen gennem arbejdstidsomlægning.

Den pågældende støtte er en sektorstøtte, der tager sigte på bevarelse og skabelse af arbejdspladser. Den skal derfor undersøges i lyset af retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte (herefter benævnt »retningslinjerne«), således at det kan fastslås, om den i artikel 92, stk. 3, litra c) fastsatte undtagelsesbestemmelse kan finde anvendelse.

Støtte til jobbevarelse⁽²³⁾, som er beslægtet med driftsstøtte, kan af Kommissionen kun tillades i tilfælde af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder, i regioner, der kan være omfattet af den i artikel 92, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse, og som led i redning af eller udarbejdelse af en omstrukturings- eller omlægningsplan for en kriseramet virksomhed. Støtte til jobbevarelse kan ydes i form af generelle foranstaltninger.

På intet tidspunkt har Frankrig påvist, at den påtænkte støtte kunne svare til de netop nævnte tilfælde. Støtten kan således ikke tillades på grundlag af retningslinjerne.

For så vidt angår støtte til jobskabelse udtaler Kommissionen i retningslinjernes punkt 23, at: »Støtte til jobskabelse, der er begrænset til en eller flere følsomme sektorer, der befinder sig i en overkapacitetssituation eller en krise, ligeledes er af en sådan art, at Kommissionen generelt set kan være velvilligt indstillet heroverfor, således som den almindeligvis er over for støtte til jobskabelse, der gælder hele erhvervslivet.

En sådan sektorstøtte udgør nemlig en fordel for den eller de pågældende sektor(er), idet den forbedrer deres konkurrencemæssige stilling i forhold til virksomhederne i de øvrige medlemsstater. Støtte, der nedsætter lønudgifterne i en eller flere sektorer som helhed, bevirker nemlig, at disse sektorers produktionsomkostninger nedsættes, hvorved de kan forøge deres markedsandel på bekostning af deres EF-konkurrenter såvel i den pågældende medlemsstat som i forbindelse med eksport til andre EF-lande og tredjelande med alle de følger, dette kan få for beskæftigelsessituationen, der forværres i de pågældende sektorer i de øvrige medlemsstater. Den beskyttende virkning, en sådan støtte kan have for den eller de pågældende sektor(er), navnlig i kriseramte sektorer, og dens negative virkninger for beskæftigelsen i de konkurrerende sektorer i de øvrige medlemsstater, overskygger almindeligvis den fælles interesse i forbindelse med de aktive foranstaltninger til nedsættelse af arbejdsløsheden, og støtten vil derfor normalt ikke af Kommissionen kunne vurderes til at være forenelig med fællesmarkedet.«

⁽²³⁾ Retningslinjerne, punkt 22.

Som det fremgår af retningslinjernes punkt 23, finder Kommissionen det nødvendigt også på området for jobskabelse at indtage en streng holdning over for sektorstøtte for i tide at kunne forebygge enhver optrapning på området og derudover for at undgå, at der rækkes ved selve opfattelsen af det indre marked.

Frankrig har ikke som led i proceduren indsendt nogen oplysninger, hvoraf det fremgår, at de pågældende fire erhvervsgrøne ikke indgår blandt de i ovennævnte punkt 23 omhandlede erhvervsgrøne. De pågældende fire erhvervsgrøne er kriseramte og har overkapacitet i hele EF.

Oven i købet må disse erhvervsgrøne ud fra retningslinjerne anses for at være følsomme. Samtlige EF-fabrikker er nemlig udsat for et meget hårdt pres som følge af indførsel fra tredjelønde, beskæftigelsessituationen er vanskelig i disse sektorer i alle medlemsstaterne, samhandelen inden for EF er betydelig og spiller en hovedrolle som kilde til forsyning og afsætning for de pågældende fire franske erhvervsgrøne.

Støtten kan derfor ikke anerkendes som udviklingsfremmende, fordi den vurderes ud fra et EF-synspunkt og ikke ud fra en bestemt medlemsstats synspunkt. En sektorforanstaltning kan nemlig medføre en ændring af ligevægten mellem medlemsstaterne, når alle har de samme problemer.

Ifølge samme punkt 23 i retningslinjerne kan Kommissionen dog indtage en mere velvillig holdning til støtte ved oprettelse af yderligere arbejdspladser, når disse vedrører nicher eller delsektorer i vækst, der er særlig jobskabende. Der er heller ikke her fremkommet oplysninger, der kan påvise, at de pågældende fire erhvervsgrøne svarer til denne beskrivelse. Endvidere er der ikke tale om visse former for virksomhed, men om fire erhvervsgrøne som helhed.

Kommissionens negative holdning over for støtte til beskæftigelsen i visse erhvervsgrøne blev i øvrigt bragt i erindring i meddelelsen om kontrol med statsstøtte og nedbringelse af arbejdskraftomkostningerne⁽²⁴⁾.

Der skal mindes om, at i meddelelsen om »de minimis«-støtte anlægger Kommissionen den betragtning, at det højeste beløb på 100 000 ECU over et tidsrum af tre år udgør en støttegrænse, hvorunder traktatens artikel 92, stk. 1, kan anses for at være uanvendelig, og støtten ikke længere er omfattet af den i henhold til artikel 93, stk. 3, omhandlede forhånds anmeldelsespligt.

Kommissionen har dog angivet de nærmere betingelser for anvendelse af denne regel, såsom reglerne for kontrol med, at kumulering af forskellig støtte til én og samme modtager i form af »de minimis«-støtte⁽²⁵⁾ overholder den fastsatte grænse, eller reglerne for omregning i støtteækvivalent af støtte, der ydes under andre former end tilskud. Denne »de minimis«-regel berører først og fremmest små og mellemstore virksomheder, men den finder anvendelse uanset de modtagende virksomheders størrelse.

Den pågældende støtte kan således ikke være omfattet af undtagelsesbestemmelserne i retningslinjerne og er derfor uforenelig med traktaten for den dels vedkommende, der ikke er omfattet af »de minimis«-reglen. Endvidere har Frankrig ved at iværksætte støtte trods den i traktatens artikel 93, stk. 3, omhandlede opsættende virkning, inden Kommissionen har udtalt sig desangående, gjort støtten ulovlig. Støtten er altså uforenelig også med EØS-aftalen.

Endelig anlægger Kommissionen den betragtning, at støtten, der er ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, skal tilbagesøges, således at dens økonomiske virkning opheves, og den tidligere situation genoprettes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den lettelse af arbejdsgivernes sociale sikringsbidrag, der er indført som led i »Tekstilplanen« ved artikel 99 i lov nr. 96-314 af 12. april 1996 om forskellige foranstaltninger af økonomisk og finansiel art og ved dekret nr. 96-572 af 27. juni 1996 om en nedtrappelig nedsættelse af de sociale sikringsbidrag for arbejdsgivere i tekstil-, beklædnings-, læder- og skotøjssektoren, udgør for den dels vedkommende, der ikke er omfattet af »de minimis«-reglen en ulovlig støtte, for så vidt som den er iværksat, inden Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 93, stk. 3, har udtalt sig desangående.

Den er desuden for den dels vedkommende, der ikke er omfattet af »de minimis«-reglen, hvor der er fastsat en grænse på 100 000 ECU over tre år, uforenelig med fællesmarkedet ifølge bestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og kan ikke være omfattet af nogen af de i traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 2 og 3, fastsatte undtagelsesbestemmelser.

⁽²⁴⁾ EFT C 1 af 3. 1. 1997, s. 10.

⁽²⁵⁾ EFT C 68 af 6. 3. 1996, s. 9.

Artikel 2

Frankrig træffer passende foranstaltninger med henblik på ufortøvet at standse bevillingen af den i artikel 1 omhandlede lettelse, for så vidt som det samlede beløb, den pågældende lettelse udgør, ikke er omfattet af den i nævnte artikel omhandlede »de minimis«-regel.

Frankrig træffer passende foranstaltninger med henblik på at sikre tilbagesøgningen af den i henhold til artikel 1 ulovligt udbetalte støtte. Tilbagebetalingen sker i overensstemmelse med de i fransk lov fastsatte procedurer og bestemmelser med tillæg af rente indtil datoen for den effektive tilbagebetaling, der beregnes efter en sats, der svarer til procenten på denne dato for den referencesats, der benyttes ved beregning af nettosubventionsækvivalenter for regionalstøtte i Frankrig.

Artikel 3

Frankrig underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 1997.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. november 1997

om ophævelse af den suspension, der er indrømmet visse parter i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 88/97, af betalingen af den antidumpingtold, som er udvidet til også at omfatte visse dele til cykler med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik

(97/812/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 233/96⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 71/97 af 10. januar 1997 om udvidelse af den endelige antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, som indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 2474/93, til også at omfatte visse dele til cykler fra Den Kinesiske Folkerepublik og om opkrævning af denne told på import registreret i henhold til forordning (EF) nr. 703/96⁽³⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 88/97 af 20. januar 1997 om bevilling til fritagelse af importen af visse dele til cykler med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik fra den ved Rådets forordning (EF) nr. 71/97 fastsatte udvidelse af den antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 2474/93⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 4,

efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 88/97 har en række samlevirksomheder for cykler fremsat anmodninger i henhold til artikel 3 i nævnte forordning om fritagelse for anvendelse af antidumpingtolden udvidet ved artikel 2 i forordning (EF) nr. 71/97 (i det følgende benævnt »den udvidede antidumpingtold«).
- (2) I henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 88/97 blev betalingen af toldskylden i forbindelse med den udvidede told suspenderet for import af væsentlige dele til cykler, der var angivet til fri omsætning af parter, som havde anmodet om en fritagelse.

- (3) Kommissionen offentliggjorde i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over parter⁽⁵⁾, for hvis vedkommende suspensionen af betalingen af den udvidede antidumpingtold var trådt i kraft, med angivelse af datoen for hver enkelt parts anmodning.
- (4) Efter at have modtaget disse anmodninger anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger med henblik på at kunne afgøre, om anmodningerne kunne antages til behandling, og fastsatte en frist for indgivelsen af disse oplysninger.
- (5) Nogle parter, som havde anmodet om fritagelse for den udvidede antidumpingtold, trak senere deres anmodning tilbage og gav Kommissionen meddelelse herom. Det er derfor ikke nødvendigt at træffe nogen afgørelse om, hvorvidt de nævnte anmodninger kan antages til behandling. Suspensionen af betalingen skal imidlertid ophæves for at gøre det muligt at opkræve den skyldige antidumpingtold. De pågældende parter er nævnt i bilag I.
- (6) En række andre parter, som havde anmodet om fritagelse for den udvidede antidumpingtold, samarbejdede ikke med Kommissionen inden for den fastsatte frist. Disse parter er nævnt i bilag II. I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 88/97 meddelte Kommissionen disse parter, at den havde til hensigt at afvise deres anmodning om fritagelse for den udvidede told med den begrundelse, at de ikke inden for den fastsatte frist havde fremlagt de oplysninger, der var nødvendige for at træffe afgørelse om, hvorvidt deres anmodning kunne antages til behandling. Parterne fik lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger.
- (7) Det er ikke længere rimeligt, at de i bilag I og II nævnte parter nyder godt af en suspension af betalingen af den udvidede antidumpingtold. Suspensionen bør ophæves, og den udvidede antidumpingtold bør opkræves —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De anmodninger om fritagelse for den udvidede antidumpingtold, som de i bilag II nævnte parter har fremsat i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 88/97, afvises som uantagelige til behandling.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6. 3. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 317 af 6. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 16 af 18. 1. 1997, s. 55.

⁽⁴⁾ EFT L 17 af 21. 1. 1997, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT C 45 af 13. 2. 1997, s. 3, og EFT C 112 af 10. 4. 1997, s. 9.

Artikel 2

Suspensionen af betalingen af den udvidede antidumpingtold i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 88/97 ophæves, for så vidt angår de i bilag I og II nævnte parter.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne og til de i bilag I og II anførte parter.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1997.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

BILAG I

Navn	By	Land	Suspension i henhold til forordning (EØF) nr. 88/97	Suspensionen har virkning fra	Taric tillægs-kode
Falter Fahrzeug-Werke Gmbh & Co KG	D-33609 Bielefeld	Tyskland	Artikel 11	19. 1. 1997	8962
Kastle Bikes	I-31040 Treviso (TV)	Italien	Artikel 5	22. 1. 1997	8971
Tecno Bike	I-61033 Fermignano (PS)	Italien	Artikel 5	7. 2. 1997	8981
Motor Veneta srl	I-San Bonifacio (VR)	Italien	Artikel 5	13. 2. 1997	8984
Superba srl	I-35030 Sarmeola di Rubano (PD)	Italien	Artikel 5	13. 2. 1997	8984
Eusebi	I-61032 Fano (PS)	Italien	Artikel 5	3. 3. 1997	8002
Aurelia Dino	I-12011 Borgo San Dalmazzo (CN)	Italien	Artikel 5	10. 3. 1997	8986
Aurora srl	I-Vittorio Veneto (TV)	Italien	Artikel 5	17. 3. 1997	8033
RMS	F-67120 Ernolsheim-sur-Bruche	Frankrig	Artikel 5	5. 5. 1997	8057
Adnico	NL-3125 Schiedam	Nederlandene	Artikel 5	10. 7. 1997	8329

BILAG II

Navn	By	Land	Suspension i henhold til forordning (EF) nr. 88/97	Suspensionen har virkning fra	Taric tillægs- kode
Ciclo Meccanica	I 20050 Sulbiate (MI)	Italien	Artikel 5	5. 2. 1997	8979
Olmo Giuseppe SpA	I-17015 Celle Ligure (SV)	Italien	Artikel 5	7. 2. 1997	8981
Molinari Zeno	I-41039 S. Possidonio (MO)	Italien	Artikel 5	13. 2. 1997	8984
FARAM srl	I-02010 S. Rufina di Cittaducale (RI)	Italien	Artikel 5	24. 2. 1997	8003
Cicli Regina di Romagna	I-47023 Cesena (FO)	Italien	Artikel 5	25. 2. 1997	8005
Cicli Taylor	I-41058 Vignola (MO)	Italien	Artikel 5	3. 3. 1997	8002
Ciclotechnica Ghiaroni Efrem	I-41058 Vignola (MO)	Italien	Artikel 5	4. 3. 1997	8989
Cicli Douglas	I-35028 Piove di Sacco (PD)	Italien	Artikel 5	13. 3. 1997	8001

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. november 1997

om ændring af beslutning 96/4/EF om godkendelse af metoder til klassificering af svinekroppe i Østrig

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(97/813/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3220/84
af 13. november 1984 om fastsættelse af Fællesskabets
handelsklasseskema for svinekroppe ⁽¹⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 3513/93 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens beslutning 96/4/EF ⁽³⁾ blev der
indført en klassificeringsmetode gældende for Østrig
indtil den 31. december 1997;den østrigske regering har anmodet Kommissionen om
tilladelse til som led i den nuværende klassificeringsme-
tode pr. 1. januar 1998 at anvende en ny formel til bereg-
ning af slagtekroppes indhold af magert kød og indsendt
de oplysninger, der kræves efter artikel 3 i Kommissio-
nens forordning (EØF) nr. 2967/85 af 24. oktober 1985
om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Fælles-
skabets handelsklasseskema for svinekroppe ⁽⁴⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 3127/94 ⁽⁵⁾; anmodningen
er blevet gennemgået, og det kan fastslås, at betingelserne
for at tillade, at den nye formel anvendes, er opfyldt;samtidig kan undtagelsen i artikel 3 med hensyn til stan-
dardpræsentationsformen for svinekroppe fjernes;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Svinekød —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 96/4/EF foretages der følgende ændringer:

- 1) Artikel 3 udgår.
- 2) Artikel 4, andet stykke, udgår.
- 3) Artikel 4 bliver artikel 3.
- 4) Bilaget affattes som angivet i bilaget til nærværende
beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Republikken Østrig.

Den anvendes fra den 1. januar 1998.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 301 af 20. 11. 1984, s. 1.⁽²⁾ EFT L 320 af 22. 12. 1993, s. 5.⁽³⁾ EFT L 1 af 3. 1. 1996, s. 9.⁽⁴⁾ EFT L 285 af 25. 10. 1985, s. 39.⁽⁵⁾ EFT L 330 af 21. 12. 1994, s. 34.

*BILAG***ZWEI-PUNKTE-MESSVERFAHREN (ZP)**

1. Til klassificering af svinekroppe anvendes metoden »Zwei-Punkte-Meßverfahren (ZP)«.
2. Indholdet af magert kød i slagtekroppen beregnes efter følgende formel:

$$\hat{y} = 49,123 - 0,55983 \times a + 0,22096 \times b$$

hvor:

\hat{y} = beregnet indhold af magert kød i svinekroppen

a = det synlige spæklags tykkelse (inklusive svær) i kroppens flækningslinje i mm på det tyndeste sted over lændemusklens (Musculus glutaeus medius)

b = den synlige lændemuskelens tykkelse i kroppens flækningslinje i mm, som korteste afstand mellem den forreste (craniale) del af lændemusklens og den øverste (dorsale) del af rygmarvskanalen.

Formlen gælder for slagtekroppe på mellem 70 og 130 kg.
